

[Justitsministeren.]

danne garantier for kassens drift, at det er forsvarligt fremover at lade den være statsanerkendt.

Baggrunden for arbejdsministerens afgørelse af 3. oktober 1975 var en indstilling fra arbejdsdirektoratet, som er den almindelige tilsynsmyndighed på dette område. I denne indstilling gav direktoratet bl. a. udtryk for den vurdering, at direktoratet på baggrund af erfaringerne fra den periode på henved et år, hvor kassen havde været undergivet et skærpet tilsyn, og hvor der var meddelt kassen en række pålæg og anvisninger med henblik på at tilvejebringe et forsvarligt grundlag for dens administration, havde måttet konstatere, at kassens ledelse ikke havde vist fornøden evne til at varetage administrationen af en anerkendt arbejdsløshedskasse, og at man måtte nære tvivl om mulighederne for at etablere et normalt samarbejde med kassen og om, at der fremtidig kunne gennemføres et forsvarligt tilsyn med kassens forvaltning af arbejdsløsheds-kassemidlerne.

I sin skrivelse af 3. oktober 1975 gav arbejdsministeren udtryk for, at ministeriet delte direktoratets alvorlige bedømmelse af forholdene, og at man kunne tiltræde direktoratets indstilling om fratagelsen af statsanerkendelsen. Når denne beslutning ikke straks blev ført ud i livet, skyldes det som før nævnt hensynet til kassens medlemmer, idet man samtidig anmodede arbejdsdirektoratet om oplysninger om mulighederne for en overflytning af kassens medlemmer til en anden arbejdsløshedskasse.

Jeg vil dog i denne forbindelse gerne fremhæve, at arbejdsdirektoratet og arbejdsministeriet også i tiden efter den 3. oktober 1975 har gjort en meget betydelig indsats for at medvirke til at få forholdene i Sømændenes Arbejdsløshedskasse bragt i orden.

Jeg vil, selv om det turde være en selvfølge, gerne fastslå, at regeringen selvsagt ikke har noget ønske om at bringe sømændenes eller nogen anden arbejdsløshedskasses anerkendelse til ophør, medmindre et sådant skridt er påkrævet. Regeringen har imidlertid et ansvar for at påse, at forvaltningen af de meget betydelige offentlige midler, der ydes som tilskud til arbejdsløshedsforsikringen, sker på en forsvarlig måde, eller, som der står i loven, at kasser-

nes virksomhed sker under iagttagelse af fornøden påpasselighed og orden. Hvis man konstaterer, at dette ikke er tilfældet, og at der ikke er rimelig udsigt til at få rettet de kritisable forhold op, så må regeringen naturligtvis skride ind.

Jeg vil også gerne fastslå, at regeringen ikke ønsker at holde noget skjult i denne sag. Arbejdsministeren har da også allerede ved flere lejligheder orienteret såvel offentligheden som folketinget og særlig arbejds-markedsudvalget om, hvad der er passeret.

Regeringen kan imidlertid ikke anbefale, at der nedsættes en parlamentarisk kommission i denne sag. Et sådant skridt ville mere eller mindre kortslutte den procedure, som allerede er iværksat. Det ville i hvert fald bevirke en udsættelse af den afgørelse, som det efter lovens § 38 påhviler arbejdsministeren og dermed regeringen at træffe, når der gennem arbejdsdirektoratet i meget nær fremtid er tilvejebragt grundlag for en fornyet vurdering af mulighederne for fremover at sikre en betryggende administration af Sømændenes Arbejdsløshedskasse.

Risgaard Knudsen (S):

På baggrund af den måde, hvorpå forslaget er udarbejdet, vil det efter min opfattelse ikke være rigtigt her ved denne lejlighed at komme nærmere ind på de af forslagsstillerne omtalte forhold omkring Sømændenes Arbejdsløshedskasse, bortset fra de bemærkninger, som justitsministeren allerede har gjort gældende.

Jeg finder, at vi også skylder forslagsstillerne det hensyn, at vi her ved denne førstebehandling alene koncentrerer os om spørgsmålet vedrørende en nedsættelse af en parlamentarisk kommission.

Spørgsmålet om nedsættelse af parlamentariske kommissioner har i de sidste par år ofte været gjort til genstand for drøftelse her i tinget, og det er, hvis jeg husker rigtigt, alene sket på fremskridtspartiets foranledning. Nu forstår jeg imidlertid, at kommunisterne er blevet inspireret af de initiativer, der tidligere er taget af hr. Glistrup, for så vidt angår nedsættelse af parlamentariske kommissioner. Det skal jeg imidlertid afholde mig fra at komme nærmere ind på.

Gentagne gange er det blevet bekræftet, at der her i tinget er et flertal, som finder, at anvendelsen af parlamentariske kommis-